

Bilag 14.

Henvendelse til Folketingets Udvalg for Forslaget til Lov om Folkeskolen fra Kirkeligt Forbund af 1933, evangelisk-luthersk Forbund, for Kirke, Skole og Hjem.

I Anledning af det Forslag til Lov om Folkeskolen, som for Tiden er til Behandling i Rigsdagen, ønsker *Kirkeligt Forbund* at fremsætte til Overvejelse nogle Synspunkter, som vi ved finder Tilslutning i vide Kredse inden for vor Folkekirke uden Hensyn til politisk Overbevisning eller kirkelig Retning. Før vi gaar over til at gøre vore Bemærkninger til de konkrete Bestemmelser i det foreliggende Forslag, ønsker vi at fremhæve det Hovedsynspunkt, som rent principielt er det afgørende for os i Spørgsmaalet om Forholdet mellem Kirke og Skole.

Vi gaar ud fra, at den danske Folkeskole ogsaa fremtidig vil se det som Maalet for Religionsundervisningen at oplære de i den danske Folkekirke døbte Børn i den Tro, hvorpaa de er døbt, saa denne Undervisning ses som et væsentligt Led i Fyldestgørelsen af den Forpligtelse, som paahviler Kirken over for de barnedøbte.

Samtidig med, at det kan fremhæves som et glædeligt Tidens Tegn, at Kravet om Religionsundervisningens Bevarelse i Skolen har fundet næsten almindelig Tilslutning, maa det fremhæves saa stærkt som muligt, at man fra kirkelig Side ikke kan være tilfredsstillt derved. Man maa have Forvisning om, at den Religionsundervisning, der ydes, er af en saadan Art, at den er kirkelig forsvarlig under Synspunktet af Oplæring af barnedøbte i evangelisk-luthersk Kristendom. Ud fra dette Hovedsynspunkt maa vi nære den største Ængstelse for alle Forsøg paa at føre Skolen ud i neutral Stilling i kristelig Henseende.

Den Uro om Religionsundervisningsspørgsmaalet i vore Skoler, som vitterlig findes i vide Kredse af vort Folk, er fremkaldt af denne Ængstelse, som paa forskellig Maade har faaet Næring ved den Udvikling, der har fundet Sted i de senere Aar.

Her maa først nævnes den nye Tilsynslov, der traadte i Kraft i 1934. Det er en Kendsgerning, at den i væsentlig Grad har løsnet Forbindelsen mellem Kirke og Skole og for Københavns Vedkommende helt afbrudt den. Allerede dette Forhold maa man fra kirkelig Side se paa som et alvorligt Vidnesbyrd om en ny Kurs, som man maa befrygte er et Skridt i Retning af den neutrale Skole. Nogen saglig Motivering for det skæbnesvangre Brud mellem Kirke og Skole i København kan man ikke faa Øje paa, og man spørger da uvilkaarligt efter andre Motiver. Var det Religionsundervisningens Karakter, man vilde ændre? Skolebogsbetænkningen, som fulgte hurtigt efter, viste, at Ængstelsen var vel begrundet. Denne Betænkning former sig nemlig ikke blot som en Kritik af Lærebøgerne, men som en Revision af selve Fagets Principper, idet der med Henvisning til den grundlovshjemlede Religionsfrihed søges indført en Adskillelse mellem Fagets religiøse Side, der siges at være Hjemmets og Kirkens Sag, og den rent kundskabsmæssige, der alene tilkommer Skolen. I Overensstemmelse hermed foreslaas det gældende Cirkulære angaaende Religionsundervisningens Form og Indhold erstattet af et nyt, der overhovedet ingen kirkelige Garantier rummer.

Endelig har ogsaa det nu forelagte Forslag til Lov om Folkeskolen Bestemmelser, som man maa nære Ængstelse for, og vi skal tillade os at omtale følgende Punkter:

1) Det er ikke klart, hvorledes Forholdet mellem det nye Lovforslag og de gældende Bestemmelser er tænkt.